

Ἀδελφοί, εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμι ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστὶ. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὄψωνίῳις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωυσέως νόμῳ γέγραπται· οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, ἐὰν δι' ἄλλους δὲν εἶμαι ἀπόστολος, εἶμαι τοῦλάχιστον γιὰ σᾶς, διότι σεῖς εἴσθε ἡ σφραγίδα τῆς ἀποστολῆς μου ἐν Κυρίῳ. Αὕτη εἶναι ἡ ὑπεράσπισίς μου πρὸς ἐκείνους ποὺ μὲ ἐπικρίνουν.

Μήπως δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ φᾶμε καὶ νὰ πιοῦμε; Μήπως δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ περιφέρωμεν γυναῖκα χριστιανὴν, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ ὁ Κῆφας; Ἡ μόνον ἐγὼ καὶ ὁ Βαρνάβας δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ μὴ ἐργαζώμεθα;

Ποιὸς ποτὲ ὑπηρετεῖ εἰς τὸν στρατὸν μὲ δικά του ἔξοδα; Ποιὸς φυτεύει ἀμπέλι καὶ δὲν τρώγει ἀπὸ τὸν καρπὸν του; Ἡ ποιὸς βόσκει ποίμνην καὶ δὲν τρώγει ἀπὸ τὸ γάλα τῆς ποίμνης;

Μήπως τὰ λέγω αὐτὰ ἀνθρωπίνως σκεπτόμενος; Δὲν τὰ λέγει καὶ ὁ νόμος; Εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως εἶναι γραμμένον, Δὲν θὰ κλείσης τὸ στόμα τοῦ βοδιοῦ ποὺ ἀλωνίζει. Μήπως νοιάζεται ὁ Θεὸς γιὰ τὰ βόδια; Ἡ μιλεῖ ἀποκλειστικὰ γιὰ μᾶς; Πραγματικὰ γιὰ μᾶς εἶναι γραμμένον, διότι ἐκεῖνος ποὺ ὀργώνει τὴν γῆν, ὀφείλει μὲ ἐλπίδα νὰ ὀργώνῃ, καὶ ἐκεῖνος ποὺ ἀλωνίζει, νὰ ἀλωνίζη μὲ ἐλπίδα ὅτι θὰ ἔχη μέρος τοῦ καρποῦ.

Ἐὰν ἡμεῖς ἐσπείραμεν σ' ἐσᾶς τὰ πνευματικὰ, εἶναι μεγάλο πρᾶγμα ἐὰν θερίσωμεν ἀπὸ σᾶς ὑλικά πράγματα; Ἐὰν ἄλλοι χρησιμοποιοῦν τὸ δικαίωμα νὰ μετέχουν εἰς τὰ ἀγαθὰ σας, δὲν τὸ ἔχομεν ἡμεῖς περισσότερο; Δὲν ἐκάναμεν ὅμως χρῆσιν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, ἀλλὰ τὰ ὑπομένομεν ὅλα, διὰ νὰ μὴ φέρωμεν κανένα ἐμπόδιον εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.